

ผนวก ก

○ คำสั่ง

(จ. ๒๑)

คำร้องที่ ๕๒ / ๒๕๔๕
คำสั่งที่ ๓๖๐ / ๒๕๔๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๙ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ระหว่าง { นายประธาน ดาบเพชร ผู้ฟ้องคดี
นายปัญญา ดันติยวงศ์ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๐๖/๒๕๔๔
หมายเลขแดงที่ ๑๗๘๒/๒๕๔๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่น
ใบสมัครเพื่อรับการสรรหาและการคัดเลือกเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา
ผู้ที่เหมาะสมได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ เมื่อวันที่

๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ คณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการสรรหาผู้ที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ตามคำสั่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๓ มีหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม รวบรวมข้อเท็จจริงและหลักฐานที่จำเป็นของผู้ที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เสนอต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อพิจารณาสรรหาต่อไป ได้เสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ๓ คน คือ ผู้ฟ้องคดี นางจรรวณ เมณฑกา และนายนนทพล นิมสมบุญ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อพิจารณา คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมีหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเสนอต่อประธานวุฒิสภา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า สมควรคัดเลือกผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจากผู้ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติ ๕ คน มิใช่ ๓ คน ตามที่คณะอนุกรรมการเสนอ และในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้พิจารณารายชื่อทั้งห้า แล้วเลือกผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและมีมติให้เสนอชื่อผู้ฟ้องคดีต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยให้ขอหนังสือยินยอมจากผู้ฟ้องคดีและให้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องถึงประธานวุฒิสภาโดยเร็ว โดยไม่ต้องรอการรับรองรายงานการประชุม ในการเลือกตั้งกล่าวคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งมาประชุม ๘ คน จาก ๑๐ คน ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ วรรคสาม และระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้ที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๖ โดยใช้วิธีลงคะแนนลับ ซึ่งผลการลงคะแนนปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ ๕ คะแนน นางจรรวณได้ ๓ คะแนน คนอื่นนอกจากนี้ไม่มีคะแนน เป็นอันว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เพราะได้รับคะแนนสูงสุด และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินฯ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๖ แต่ปรากฏว่าในการเสนอต่อวุฒิสภานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีกลับนำรายชื่อ ๓ คน ตามที่คณะอนุกรรมการเคยเสนอไว้เสนอชื่อต่อวุฒิสภาตามหนังสือที่ ดผ (คตง)

/๐๐๐๑/๒๖๕...

๐๐๐๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ และในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ วุฒิสภา ได้ลงมติเลือกนางจารุวรรณเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งที่นางจารุวรรณมิใช่ผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตามที่คณะกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดินเลือกและมีมติไปแล้ว

นอกจากนั้น ในระหว่างการสรรหา ปรากฏว่ามีการนำข้อมูลลับของ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปเขียนบทความในคอลัมน์ "กากบาทดำ" ในหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทยอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการกระทำที่จะเบียดเบียนสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยเนื้อหาของบทความบิดเบือนข้อเท็จจริง อันเป็นโทษต่อผู้ฟ้องคดี และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเห็นชอบ จากวุฒิสภาเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีเสนอรายชื่อบุคคลทั้ง ๓ คน ให้วุฒิสภา เลือกแทนที่จะเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียวให้วุฒิสภาเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดินมีมติ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ถูกต้องตามมติของคณะกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดิน และฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยมีเจตนามิชอบเพื่อให้นางจารุวรรณได้รับการคัดเลือกจากวุฒิสภา และเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งรวมถึง ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๖๔ เมื่อทราบว่าเกิดการละเมิด การรักษาความปลอดภัยขึ้นจะต้องดำเนินการสอบสวนหาผู้ละเมิดและผู้รับผิดชอบ รวมทั้งพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องและป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำอีก แต่ผู้ถูกฟ้องคดี ได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมีเจตนาเพื่อไม่ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา และให้นางจารุวรรณได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจากวุฒิสภา เป็นเหตุให้ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ขอให้มีการสืบพยานและการนำความขึ้นกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเป็นการชั่วคราวระหว่างการพิพากษาของศาล
๒. ขอให้มีการสั่งเพิกถอนหนังสือ ที่ ตผ (คตง) ๐๐๐๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่อง การสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
๓. ขอให้มีการสั่งเพิกถอนมติที่ประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ที่เลือกนางจรรวณ เมณฑกา เป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
๔. ขอให้มีการสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีสอบสวนว่าใครเป็นผู้ละเมิดและพิจารณาลงโทษบุคคลผู้ละเมิดและผู้รับผิดชอบการละเมิดนั้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗

ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า คำฟ้องในคดีนี้สามารถแยกพิจารณาได้เป็น ๓ ข้อหา ดังต่อไปนี้

ข้อหาที่ ๑ ฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเสนอรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินโดยไม่ชอบ และขอให้เพิกถอนหนังสือ ที่ ตผ (คตง) ๐๐๐๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ นั้น เห็นว่า การที่ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทำหนังสือนารายชื่อเสนอวุฒิสภา ไม่ใช่เป็นเรื่องของการออกกฎหมายหรือคำสั่งที่ศาลจะมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนกฎหมายหรือคำสั่งโดยให้มีผลย้อนหลัง แต่เป็นเรื่องการกระทำอื่นซึ่งศาลจะกำหนดคำบังคับสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วนตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ก็ต่อเมื่อผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เริ่มกระทำหรือกระทำได้ยังไม่เสร็จ แต่ในคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินต่อวุฒิสภาแล้วตามหนังสือที่ ตผ (คตง) ๐๐๐๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ จึงเป็นการฟ้องให้ศาลสั่งให้เพิกถอนหรือห้ามการกระทำที่เสร็จสิ้นไปแล้ว เป็นกรณีที่ศาลไม่สามารถกำหนดคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดี และศาลไม่อาจรับคำฟ้องข้อหานี้ไว้พิจารณา

/ข้อหา...

ข้อหาที่ ๒ ฟ้องว่าวุฒิสภาเลือกผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินโดยไม่ชอบ และขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนมติที่ประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และขอให้ มีคำสั่งยับยั้งการนำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ว่าการ ตรวจเงินแผ่นดินเป็นการชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลนั้น เห็นว่า วุฒิสภา เป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติที่ได้ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมีอำนาจ ตามมาตรา ๓๑๒ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการ พิจารณาให้ความเห็นชอบรายชื่อบุคคลผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และให้คำแนะนำแก่พระมหากษัตริย์ในการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ดังนั้น การที่ วุฒิสภาได้มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เลือกนางจาร์วรรณ เป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้น จึงเป็นการที่วุฒิสภาดำเนินการ ในฐานะที่เป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติที่ใช้อำนาจตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มิใช่เป็นการ ใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินกิจการทางปกครอง เนื่องจากวุฒิสภาไม่เป็น "หน่วยงานทางปกครอง" ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลปกครองเพิกถอนมติ วุฒิสภาดังกล่าว จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองกระทำการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ศาลปกครองจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่ง ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องข้อหานี้ไว้พิจารณา และเมื่อศาลไม่อาจรับคำฟ้อง กรณีนี้ไว้พิจารณา จึงไม่มีเหตุที่ศาลจะต้องพิจารณาคำขอให้ มีคำสั่งยับยั้งการนำความขึ้น กราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเป็นการ ชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลอีกต่อไป

ข้อหาที่ ๓ ฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๖๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งนำมาใช้บังคับกับการปฏิบัติราชการของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินโดยอนุโลม เนื่องจาก คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้กำหนดระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย

/ไว้เป็น...

ไว้เป็นการเฉพาะ ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีสอบสวนหาผู้กระทำผิดมาลงโทษนั้น เห็นว่า ในกรณีที่มีการละเมิดการรักษาความปลอดภัย ข้อ ๖๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ กำหนดความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ดำเนินการต่าง ๆ รวม ๔ ประการ เช่น การสอบสวน การพิจารณา ลงโทษบุคคลผู้ละเมิดและผู้รับผิดชอบต่อการละเมิด ตลอดจนดำเนินการอื่น ๆ ตามระเบียบดังกล่าว ตามคำฟ้องผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการละเมิดน่าจะเกิดจากบุคคลในฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลแก่ผู้เขียนบทความ ดังนั้น เป็นเรื่องของผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่มีการกระทำผิดจะเป็นผู้ดำเนินการ ผู้บังคับบัญชาในกรณีดังกล่าว ได้แก่ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือรองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามนัยมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีหน้าที่ในการดำเนินการสอบสวนหาผู้กระทำผิดมาลงโทษ มิใช่หน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งการลงโทษผู้กระทำความผิด ก็มีได้มีผล เป็นการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายของผู้ฟ้องคดีในกรณีที่ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้ได้รับเลือกเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้เดือดร้อนหรือเสียหาย จากการละเว้นการกระทำความผิดดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลไม่อาจรับคำฟ้องข้อหานี้ไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ จึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๕ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น และเห็นว่า หนังสือ ที่ ตผ (คตง) ๐๐๐๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ เพราะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒) ของเจ้าหน้าที่ (ประธาน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน) ที่มีผลเป็นการ สร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล (ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและหรือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกับประธานวุฒิสภาและหรือวุฒิสภาซึ่งเป็นนิติบุคคล

/ตาม...

ตามกฎหมายมหาชน) อันมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล (ประธานวุฒิสภาและหรือวุฒิสภาซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน) และเมื่อหนังสือดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองแล้ว ศาลปกครองชอบที่จะมีคำสั่งตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการให้ถูกต้องตามกฎหมายได้ รวมทั้งได้โต้แย้งว่าการลงมติของวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เลือกนางจรรววรรณเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๑ และเห็นว่าวุฒิสภาเป็นหน่วยงานทางปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ เพราะวุฒิสภาเป็น "หน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย (ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๑๒) ให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๑)" การปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาในการให้ความเห็นชอบผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเป็นการกระทำทางปกครอง จึงย่อมอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง รวมทั้งเห็นว่าประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๖๔.๒ และข้อ ๖๔.๔ เนื่องจากขณะเกิดกรณีการละเมิดการรักษาความปลอดภัยยังไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานภายในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตามนัยมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมอบหมายให้ข้าราชการไปปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินโดยขึ้นตรงต่อประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กับทั้งผลจากการสอบสวนก็จะปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการนำข้อมูลของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปบิดเบือนจริงหรือไม่ อย่างไร ซึ่งผู้ฟ้องคดีสามารถนำผลการสอบสวนดังกล่าวไปแจ้งแก่สมาชิกวุฒิสภา รวมทั้งประชาชนโดยทั่วไปได้ ก็ย่อมช่วยแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีได้ จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วมีประเด็นต้องพิจารณาว่า หนังสือ ที่ ดผ (คตง) ๐๐๐๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่ เห็นว่า หนังสือที่ ดผ (คตง) ๐๐๐๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เป็นหนังสือเสนอประธาน วุฒิสภา แจ้งผลการสรรหาและการจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ และไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อประธาน วุฒิสภาจะได้เสนอให้วุฒิสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไปตามนัยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ หนังสือดังกล่าวจึงไม่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้งหรือมีผลกระทบต่องานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ระหว่างประธานคณะกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดินหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกับประธานวุฒิสภาหรือวุฒิสภาและ มิใช่คำสั่งทางปกครองตามที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ สำหรับกรณีที่วุฒิสภามีได้คัดเลือกผู้ฟ้องคดี เป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้น เห็นว่า วุฒิสภาเป็นองค์กร ฝ่ายนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคล ผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินของวุฒิสภาเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งในหลาย ๆ ขั้นตอน เพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน การให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ของวุฒิสภาจึงเป็นการใช้อำนาจในฐานะเป็นองค์กรนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๑๒ วรรคสาม ไม่ใช่การใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนิน กิจการทางปกครอง ฉะนั้น วุฒิสภาจึงไม่ใช่หน่วยงานทางปกครองตามที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ อีกเช่นกัน ส่วนการขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีสอบสวนหาผู้กระทำความผิดมาลงโทษ นั้น เห็นว่า การสอบสวน การลงโทษเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการเป็นการบริหารงานบุคคล ภายในส่วนราชการนั่นเอง การขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีสอบสวนลงโทษ ข้าราชการในหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีเชื่อว่ามีข้าราชการในหน่วยงานของ ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำความผิดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงเป็นคำขอที่ศาลปกครองไม่มีอำนาจ ออกคำบังคับ ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา

/คดีปกครอง...

คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ โดยสรุปศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น
ที่สั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความนั้น ชอบแล้ว

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี
ไว้พิจารณา

นายเฉลิมชัย วสินนท์

1/5/45 3/2/45

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายจรัญ หัตถกรรม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสวัสดิ์ วัฒนายากร

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพีระพล เชาวนศิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายดำริ วัฒนสิงห์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

